

Szerkesztési iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetés pénzek és hir-
detések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) . 6 frt.
Félévre . 2 frt.
Negyedévre . 1 frt.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyitási cikkek
soranként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Felelős szerkesztő: **Dr. Bocskor Béla,**
FŐMUNKATÁRSÁK: **Hochschild Lajos** Gyergyóban. **Vitos Mózes** a központban.

Kiadó tulajdonos: **Györgyjakab Márton.**
Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Erdőgazdaságunk kérdése.*)

Több jó akarat, mint tárgyismeret el lett tárgyalva erdőgazdaságunk e lap 48-adik számában.

Megbocsátja a cikkelynek igen tisztelt írója ezen állítást, de emelkedettebb gondolkodásra és a törvénnyel szabályozott erdőgazdaság főelveinek avatott felfogására valló fejtegetései arra engednek következtetni, hogy a helyzetet nem ismeri tisztán és okailban nem ismert egyes jelenségekből vél erdőgazdaságunk felett alapos kritikát mondhatni.

Azt állítja cikkíró ur, hogy az ország egy megyéjének sincs annyi erdei vagyona, és faállománya, mint Csikmegyének; csak-hogy úgy vagyunk vele, mint az éhes ember, kinek az levest elébe találja a gazdaszszony, de kanalat nem ad hozzá. És a rengeteg fameenyiség, ezen becses vagyon, szó szoros értelmében elvesztegetődik.

No hát ha nem is áll az, hogy az ország egy megyéjének sincs annyi erdei vagyona, de áll az, hogy a túl igen nagy; csak-hogy egy baj van: mielőtt a kanalat elhozták volna, a levest nek nagy része, a java és zsírja elfolyt a többibe pedig beleesett a légy.

Ugy van tisztelt uram! Annyi és oly rengeteg és fenyves, a mennyi és a milyenről az erdőterület nagyságának révén cikkíró ur álmódzik, manapság nálunk csak költői fantázia. Madártávlatból még fest a panoráma, de a szomorú valóság az, hogy erdőségeinknek közel fele nagy kiterjedésű silány kopárokkal tarkított csiheres, négy tizedrészre a termőhely után várható

* Mult számmunkra későn érkezett.

termésnek legfeljebb kétharmadát igéri roszszul ápolat fiatalos és körülbelül csak egy tizedrészre jelenleg is használható, értékes erdő. Es itt rejlik a nagy baj; mert igaz, hogy 100 éves vágásforgást véve alapul, még körülbelül 40000 hold használható értékes erdők van és 10 évre biztosítva vagyunk; de mi jó azután? Egy tekintélyes pauza 20-30 év?

Ezeket olvasva cikkíró ur, bizonyára azt fogja kérdezni, hogy tulajdonképpen mit is akarok én bizonyítani, hiszen a kihozott eredményvel éppen málmára hajtom a vizet, mert nyilvánvaló ebből, hogy még meglevő értékes erdőállományunkat legalábbis úgy kellene beosztani, hogy 20-30 évig ne kelljen az erdőeladásokkal szüneteljünk, már csak azért is, mert tagadhatlan, hogy a fa értéke kétséget kizárólag emelkedni fog? Ezen állítás ellen elvileg bizonyítani nem lehet. És azt az elvet következetesen betartja úgy az államhatalom, melyet cikkíró ur azzal vádol, hogy „rabló gazdákodásunkat összedugott kézzel nézi, mint az erdőgazdaság helyi ellenőrzésére és vezetésére hivatott faktorok.” Méltóztassék egy kis fáradságot venni és meg fog győződni, hogy az arra vonatkozó szigorú rendeletek nemesak papíron vannak meg, hanem végre is hajtának.

De lássuk csak, mely esetek azok s egyáltalán vannak-e körülmények, a mikor az államhatalom erős békóinak meg kell lazulniok és a helyi ellenőrző hatóságnak eljárását nem lehet az erdőbirtokos kára nélkül a törvény és rendeletek holt betűjéhez irányítani?

Nagyon jól tudja cikkíró ur, hogy gabonánkat nem engedjük kiperegni, hanem ha teljesen megérett, sietünk azt learattatni. Azt is tudja, hogy a jégverte gabonát nincs

miért kin tartanunk, habár éretlen is, mert utoljára ott megy tönkre és még alom-szalmának sem tudjuk felhasználni. Mit szólna az olyan mezőgazdának, a ki összetett kézzel nézné vagyónának pusztulását, a helyett, hogy megmentené, a mi még megmenthető?

A mint a gabonának meg van aratási ideje, úgy a fának is meg van vágatási kora; és a mint nem lehet várni az érett gabona aratásával, ép úgy nem szabad indokolatlanul lábán hagyni az olyan fát, a mely rendszer vágatási korát már 2-3-szorosan meghaladta és már nem gyarapodik, nem kamatozik többé, hanem napról napra fogy, pusztul, korhad, veszít értékéből. Annál kevésbé hagyhatjuk lábán az olyan fát, melyet elemi csapások tettek tönkre s mely rohamos pusztulása mellett meg annyi fapuszító bogarat tenyészít kamat gyanánt, hogy ép erdeinket csakugyan rovától útján beszedendő drága pénzen kell tőlük megvédeni.

Arra az esetleges feltevésre, hogy ha túlkoros erdeinket mégis állva hagynók, legalább a kritikus szünetelés feléig — körülbelül 15 évig — nem nyernék-e többet az emelkedett árakban, mint a mennyire fában való veszteségünk rug, határozott nemmel kell felelni. De számítsunk csak egy kissé, mert hát beszélni vagy írni sokat lehet, de ez esetben csak annyi lehet igaz, mennyit a kétszerkettő igazságával megvilágíthatunk.

Tegyük fel, hogy egy holdon van most még 200 tömör köbméter haszonfánk melynek jelenlegi ára, köbméterét 50 krral számítva, 100 frt. — Ha felvesszük azon kedvező esetet, hogy faáraink 15 év alatt megkétszereződnek, erdőnk 200 frtot érne; de leszámítva ebből a túlkoros fánál minimumként bekövetkező 2 százalékos apadást, marad 150 frt értékünk, akkor, mikor

A „CSIKI LAPOK” TÁRCZÁJA.

Egy kis vihar.

Tini az egyik, Sanyi a másik ablakon át nézi az utcán nyugtató mozgalmat és ha szemlélődés közben tekintetük találkozik, elpirulva, zavartottan fordítják félre fejüket.

A kicsike haragszik. És ez a jó Sanyinak roppant gondokat okoz. Hányja-veti, fontolgatja a dolgot, de sehogy sem tud rájönni, hogy a Tini haragjának mi lehet az oka. Hiszen az utolsó alkalommal a legszebben váltak el egymástól, érzékenyen elbucsztak. Tini még könnyezett is, mikor Sanyinak sürgős dolgai eligazítása végett három napra haza kellett utaznia. Most mikor dolgai eligazítása után ismét visszakért a városba, első dolga volt a kedves Tinikét meglátogatni. Hiszen alig várta a pillanatot, hogy megláthassa a szöke fűrtöket, hogy mélyen betekintessen a zöld csillámu, hamiskás szemekbe, szóval, hogy mostani ideálja közelébe jusson. És minő változás egy pillanat alatt. Tini örömmel siet Sanyi elébe; de mikor kezdet fog vele, rövid idő múlva elkomolyodik, mint derült nyári reggel, ha hirtelen felhők borítják el a nap ragyogó sugarait. Sanyi csak nézi, nézi; kér, könyörög, hogy mondaná meg: mi okozta e hirtelen változást. De Tininek máskor oly beszédes ajkai zárva maradtak s egy hangot sem lehet kivenni belőle. Sanyi elméláz, mindig derült homlokán ránczok képződnek s már-már azon van, hogy eltávozzék, mert úgy bántja a leányka le-

hangoltsága, komoly arca. Így még soha sem látta; mindig vigan, mindig mosolyogva tekintett rá s egy rövid hét alatt ilyen változás.

Szegény Sanyi! Nem ilyennek gondolta ő a viszontlátást és a legtávolabbról sem számított ilyen hideg fogadtatásra.

Csak itthon volna legalább a mama, ő mindjárt eligazítaná a dolgot és biztosan kibékítené őket, de ő most a piacon van bevásárlásokat teuni.

Sanyi megembereli magát. Eh, nem törődik ő sem az egész dologgal; ha haragszik, hát haragudjék; majd megbánja. Megmutatja, hogy neki igen mindegy, ő cseppet sem bánkodik utána. Nem bát.

És most elmegy, ha kérdik hová, azt feleli: sétálni, mert várják, hogy kik, az nem a kisaszszony dolga; az utcán azért is megfordul minden lány után, hadd lássa, hogy neki mindegy akár ez, akár az.

Ugy is tesz.

Majd ő egy lány kedvéért bankodik, keseríti az életét. Van neki azonkívül is elég baja.

De hátha nem is megharagszik a Tini, hátha csak tetteteti magát.

Ugy annál inkább, minek tetteteti magát!?

De Sanyi mégis meggondolja magát. Nem volna tanácsos a dolgot elhamarkodni, jobb lesz az egész tervet holnapra halasztani. Ma elbucszuk tőle, megmondja neki a mi a szíven fekszik, aztán haza megy, szokása ellenére korán lefekszik s az éjjel megfontolja a dolgot, hogy mit fog csele-

kedni. Udvarolni fog minden szép leánynak, csapni fogja a szépet itt is, meg amott is és pedig oly zajjal, hogy nyomban eljussan a Tini fölébe. Majd ki fog békülni akkor.

Tini pedig az ablakból csak néz bánatosan, szomorúan. Tudja, látja, érzi, hogy Sanyi nem szereti már őt, hogy más leányért eped. Vagy talán eddig sem szerette őt s csak szánalomból jött el egyszer-egyszer hozzá, látván az ő nagy szeretetét.

Az igaz, hogy nincs is rajta szeretni való. Mikor Sanyi azt mondá, hogy mily szépek az ő büvösen csillámló szemei, mily megenni valók fehér pulha kis kacsócskái, akkor csak bókolt, csak hazudott, mint annyi sok más.

De miért is kell neki Sanyit szeretni? Nem, most már nem szereti még csak azért sem. Oda megy hozzá, megmondja neki, hogy már elég volt a játékból, alá is út, fel is út, haladjon mindenik a magáén, egymás nélkül is feltalálhatják boldogságukat.

Hát illik ez? Oly hosszú (3 napi) távollét után visszajön és csak annyit mond: Jó napot Tini! Aztán néz, néz s kis idő múlva elmegy az ablakhoz s bámulja a hölgyeket, kik az utcán járnak fel s alá. Bizony ez nem illik, azért tehát hozzá megy, megmondja neki, így legalább hamarabb vége lesz az egész dolognak.

Tini megfordul, hogy Sanyinak megmondjon mindent, de már az ott áll kezében a kalappal indulóra készen.

a 15 év előtt bekasszált 100 frt 3 százalékkal 180 frtra nőtt. Hol van még ezonkívül a tőkebiztonság? Hol az a figyelmen kívül nem hagyható körülmény, hogy a letarolt területen legalábbis 10 éves fiatal erdőnk van már akkor, mely évenként nem fogy 2 százalékkal, hanem közepes viszonyok mellett évenként 2 tömör köbméterrel gyarapszik.

De közrejátszik itt még egy más körülmény is. Tudva levő dolog ugyanis, hogy erdőterületünk egyes községek között annyira fel van darabolva, hogy egy-egy községnek — tekintettel az erdők állapotára és a vágható fák mennyiségére — 5—20, ritkán 30—40 holdnyi vágter jut egy évre. Az elől függő községekhez közel eső erdőkről nincs szó, azoknak fatermését a birtokosság igen kis híján saját szükségére fordítja. De mit csináljon a Románia felé hajló hátsó erdőkben részére kijelölt évi fajtalékkal? Ugyebár azt valamiképpen értékesíteni kell? De hogyan? Talán annak a 10—20 holdnak vevőt keressen? Igen, tisztelt uram, ennek tiszterese sem elég arra, hogy egy rendszeres faüzlet befektetéseit megérdemelje. Sziveskedjék csak gondolkozni, mennyi fa kell ahhoz, hány évre kell az üzlet menetét biztosítani, hogy beruházásai amortizálják magukat?

Akármerre szállítja áruját, nagy nehézségekre talál. Romániában ott van a vám vagy átviteli díj; befelé a járható úttaktól való rendkívül nagy távolság és a nehéz terep. A fakereskedő tehát — ha csak badarságot nem akar elkövetni — nem veheti meg lábát oly helyen, hol több évig tartó üzletre kilátása nincs. Mi ennek szükségképeni következménye? Az, hogy az erdőbirtokosnak, ha túlkoros erdeit pusztulni hagyni nem akarja, el kell adnia a törvényben részére biztosított mennyiség maximumát, a 10 évi hozamot. És az értékesítés lehetősége akkor is csak úgy van megadva, ha 2—3 ilyen közelebb fekvő birtok egyesíthető a kihasználásra.

Innen vannak azok a többszörös árverési hirdetések, melyekből Csikmegye 51 erdővel bíró községére, ha nem is jut egészen minden hétre vagy hónapra egy, de mindenesetre juthat 10 évre 20—25. Nem lehet e fölött kétségbe esni az az okszerűt a karékosság határain belül mozog.

Avagy az cselekszik okosan, a ki addig meg nem kezdi kenyérét, a míg félig meg nem penészesedik? És hogy az okszerűt a karékosság nálunk szigorúan be lett tartva,

— Sanyi!
— Tini!

Egy pár percnyi csend; azután siránkozó hangon megszólal Tini:

— Látom, maga már nem a régi hozzám.

— De miért haragszik Tinikém, miért keserit el annyira?

— Én nem keseritem, de maga.

— Én? Mivel? Ne sirjon, no ne sirjon, hiszen én nem csináltam semmit!

— Igen semmit. Ide jött aztán

— Mit aztán?

— Aztán . . . aztán — még meg se csókol.

Egy pillanat s Tini és Sanyi egymás karjaiban vannak s vége hossza sem lenne a csókolozásnak, de nyílik az ajtó s befut rajta egy szépen kibizott kandur s hátát felpuposítja, aztán megjelenik két, rendkívüli gyorsasággal kötögető kéz s végre megjelenik a mama.

— Nono, mit csináltok gyerekek?

— Nem csinálunk semmit — mondják egyszerre Sanyi és Tini.

— Sanyi most jött, mama, s már el akar menni.

— Nono öcsém uram — mondja a mama — ha már itt van, csak maradjon!

Aztán eltűnik a két rendkívüli gyorsasággal kötögető kéz, az után eltűnik a mama.

Tini és Sanyi a kandur társaságában maradnak.

világosan mutatja azon körülmény, hogy a rendes hozamoknál nagyobb mennyiség eladására csak azon 2—3 esetben lett engedély adva, midőn nemesak az elemi csapásoktól tönkretett erdő még megmenthető részének sürgős értékesítése vált szükségessé, hanem szomszédos ép részekre is kellett gondolni. Beláthatja cikkiró ur, hogy az állami hatalom békóinak itt szükségképp lazulnia kellett, mert a „summa jus summa injuria“ állítás igazságának ritkán volt eklatánsabb nyilvánulása, mintha a törvény száraz betűi mondott esetekben a maguk ridegségében betartattak volna.

Tulajdonképpen hát miben is nyilvánul a rabló gazdálkodás, melyet cikkiró ur oly nyomatékkal és határozottan enuncziál.

Nem abban kulminál a gazdálkodás precizitása, hogy kinőtt érdeinket kárunkra pusztulni engedjük, hanem abban, hogy a gazdaság elveinek megfelelőleg kihasznált erdők helyett újakat neveljünk és siralmas képet nyújtó kopárainkat beerdősítsük. Ez, tisztelt cikkiró ur erdőgazdaságunk akihilesi sarka.

De ne foglalkozzunk ezzel, a mit cikkiró ur is jónak látott „ez alkalommal mellőzni“; pedig sokkal hasznosabb munkát végez vala, ha nemes idealizmusát e kérdésben juttatja, érvényre, mert ez életbevágó kérdése erdőgazdaságunknak; persze, mint téma nagyon hálálatlan.

Komoly megfontolással azt sem állíthatja, hogy a beceses vagyont képviselő fállomány elvesztegetődik. Gondoljunk csak utána, mi volt a fának eddigi értéke és mi most? Vagy talán egy előfordult esetből kifolyólag kockáztatja ezen merev állítást?

Ha tudomása van az esetről, akkor bizonyára tudni fogja a vártnál kisebb eredmény okait is. Ott a sürgősség parancsolt és utoljára már csak arról lehetett szó, hogy a veszett fejszének legalább a nyele megmentessék; különben annyira szíven fekvővé a közérdek, ne tartsa tehernek a elzött esettel a helyszínen is megismerkedni, mert — bocssáson meg — ezt a kérdést fekte és pipaszó mellett idehaza alaposan elbírálni nem lehet.

A mit a gyárakról, a fának helyben való teljes feldolgozásáról mond, az a jövő század regénye. Vajon milyen gyárat gondol? Hangszergyárat, szitagyárat? Avagy talán hajógyárat? Azt hiszem, hogy ezen ideának megvalósíthatási módját nemesak én nem tudom, hanem más sem. Fenyveseink fatermése, mint az egész országban, úgy nálunk is, igen kevés kivétellel, deszkának és más épületi anyagnak dolgoztatik fel.

Ez oly tökéletesen kertil ki a fűrészgyárakból, hogy további megmunkálása csak az építkezés helyén lehetséges.

Röviden és egyszerűen végeztem, mert szívesem polemizálni. Szándékom csupán az volt, hogy a tényeket cifra köntös nélkül a maguk meztelenségében állítsam elő és cikkiró ur ne ringathassa magát azon hitben, hogy nálunk ismeretlen népboldogító eszmékkel állott ki perovudra. — y. —

T A N U S Á Y.

Tanítógyűlés.

Csik-Delne, nov. 27.

A csikmegyei tanítótestület csiki járásköré f. évi november hó 23 án Csik-Madéfalván gyűlést tartott, melynek lefolyását a következőkben ismertetem:

Az egybegyűlt tagok jelenlétében gyakorlati tanítást tartott Petres Ferencz szépvízi tanító az I. osztályban a „Beszéd- és értelemgyakorlat“ból; Császár Nándor odavai tanító a II. osztályban a magyar nyelvtanból, a III. osztályban pedig a számtanból.

A gyakorlati tanítások meghallgatása után Nagy Imre elnök egy lelkesült és kiválóan tanulságos megnyitó beszédben igen szépen variálva, meggyőzőleg fejtegeti a nemzeti szellemben való nevelés szükségességét és fontosságát, melynek nagy horderőt tulajdonít ma, mikor az édes hazánk földén velünk együtt élő és a törvény által velünk egyenlő jogokban és kedvezményekben részesített egyik idegen ajku nemzetiség unos untalan sajtó-

ban, valamint nyilvános gyülekezésekben ellenünk a legmerészebb, de egyszersmind a legméltatlanabb és legigazságtalanabb támadásokat intézi s bizonyos nemzetiségi áspirációk megvalósításán nem épen válogatott eszközökkel dolgozik.

A tanítótestületet egyetértésre, összetartásra és kölcsönös szeretettől átlengett, vállvetett munkára buzdította, ohajtván, hogy hivatásuk magaslátán állva, soha se tévesszék szemük elől azon szent célt, melyet a nevelésügy szolgálatában maguk elé tűztek s akkor bizony hiszi, hogy fáradozásukat siker fogja koronázni.

A történelemből felhozott eklatáns példákkal bizonyítja, hogy a magyar nemzet valahányszor összetartott és a haza szent célja lebegett szemei előtt, mindig dicsőséget aratott, ellenben a széthúzás, visszavonás, egyenetlenség mindannyiszor keserű gyümölcsöket termett és a nemzet szomorúan lakott érte.

Kéri és buzdító szavakkal lelkesíti a testületet, hogy lebegjen előttük mindig a haza érdeke, a nemzet jövője s a nevelés és tanítás szent célja, mely a hazának üdvös és áldásos szolgálatot van hivatva teljesíteni.

Hangsúlyozza a kiválóan gyakorlati irányú nevelést, miként a latin közmondás tartja: „Non scholae, sed vitae.“ Mi végből tekintetbe kell veyük a gyermek jövőjét s törekedjünk olyan ismereteket nyújtani, melyeknek az életben hasznát veheti, a helyett, hogy mindenféle ismerettel tele akarnók tönni, mi által csak a tudákos emberek számát gyarapítanók, kik az életben a legszerencsétlenebbek s embertársaiknak úgy szólva terhükre vannak.

Ezen praktikus nevelés mellett fordítsunk kiváló gondot a vallás-erkölcsös-nevelésre, mert a költő szavai szerint is: „Minden nemzetnek támasza és talpköve a tiszta erkölcs, mely ha elvész, Róma ledül s rabigába görnyed.“ Ne feledjük, hogy a hazának nem nagy tudomány, hanem kevés tudomány, de becsületes, jó hazafiakra van szüksége.

A megjelent tagokat és vendégeket üdvözöl-vén, a gyűlést megnyitotta.

A kör ezen szép megnyitó beszéd közben — melyet rögtönzött előadás után csak kivonatossan közölhetek — szeretett elnököt többször meg-élemezte s a szívhöz szóló remek beszéd nagy hatással volt a kör tagjaira.

Ez után felolvastatt a mult gyűlés jegyzőkönyve, mely észrevétel nélkül elfogadtatt.

Petres Ferencz gyakorlati tanítására nézve, még a gyűlés előtt a kör úgy állapodott meg, hogy tekintettel beteges állapotára, nem fog felette bírálatot mondani.

Császár Nándor tanítása a megejtett bírálat folytán sikerültnek nyilvánított.

A bírálat rendén felmerült pedagógiai kérdések felett tanulságos eszmecsere volt, melynél a kör tagjai kiváló higgadtságot és komoly magatartást tanúsítottak.

László Péter „A testgyakorlat céljának elérésére szolgáló eszközök, helyes alkalmazásuk és üdvös hatásuk a nevelésre“ című dolgozatát olvasta fel, melyért a kör jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

A tárgysorozatban következett volna: A kiküldött bizottság javaslata az ismétlő-iskoláról.

Erre vonatkozólag Császár Pető, mint a bizottság elnöke jelenti, hogy közbejött akadály miatt az értekezletet nem lehetett megtartani, azért kéri a kört, hogy a felhozott indokokat tekintetbe véve, méltóztasson jelentését tudomásul venni s a bizottságot a javaslat kidolgozásával ujjal megbizni.

A kör a jelentést tudomásul veszi s a kiküldött bizottságot a javaslat elkészítésével újból megbizza s felkéri, hogy érdemleges tárgyalás végett terjessze a jövő gyűlés elébe.

Az igazolások rendén olvastatik Kókay István levele, melyben tudatja az elnökséggel, hogy a mai gyűlésre azért nem jelenhetett meg, mivel a csikszögödi községi bíró úgy a fuvar, mint a fuvarilletményt megtagadta s kéri kimaradását igazolni.

A kör Kókay István kimaradását igazolja, a községi bíró eljárására nézve pedig azon véleményen van, hogy a miniszteri szabályrendeletben előirt 2 frt bírságot a tanító helyett a községi bíró köteles megfizetni, miután törvényellenesen a fuvardij elvonása által megakadályozta a gyűlésen való megjelenésben; egyúttal elnököt megbizta, hogy illetékes helyen a bírságnak a községi bíró leendő felhajtására iránt a kellő lépéseket tegye meg.

Ezzel kapcsolatban eljárásunk következetes-ségének indokolása végett nyilvánosságra hozom, hogy Csik-Zsögöd község bírája néhány évvel e előtt hasonló eset miatt az alsziki főszolgabírói hivatal által ilyen bírság megfizetésében elmarasztaltatott és a bírság a tanítóegyesület pénztárába be is fizettetett.

Ugy látszik a jeleni községi bíró ezen esetről vagy nem bir tudomással, vagy azon hitben él, hogy a törvény kötelező ereje nem terjed ki rá.

Györpál János tárgysorozatban kívül kéri a gyűlést, miszerint engedje meg, hogy Györffy Gyula országgyűlési képviselő beszédét, melyet f. évi

május hó 21-én a közoktatási budget általános tárgyalásánál a nemzeti szellem fejlesztése és az elemi népoktatás irányu reformálása érdekében mondott és a „Magyar pedagogiai Szemle“ f. évi júliusi számában „Nemzeti szellem, egységes népoktatás“ című cikkében teljertartalmilag hozott, a járásköri gyűlésen olvashassa fel, hogy a kik nem ismernék ezen lelkes és minden ízében megszívlelendő hazafias szép beszédet, azok is szerezhesenek tudomást róla.

A kör tagjai — ámbár legtöbbször a lapokból már ismerték — mindannyian tesztült figyelemmel és nagy érdeklődéssel hallgatták megyénk érdemes és nagy tehetségű fiának a szentmártoni kerület országgyűlési képviselőjének gyűjtő hatású beszédét, melyben a népiskola feladatát igen szépen jellemzi, midőn így szól: „Nálunk és mindenütt a világon az iskolának kettős feladata van. Az egyik megteremteni a kultúra egységét és módot nyújtani arra, hogy az állam minden egyes tagja abból annyit merithessen, a mennyire szüksége van. A másik, hogy a kultúra a nemzeti szellemtől legyen áthatva és hogy azt nevelje az állam polgáraiban.“

A kör felolvasónak köszönet mondott.

A jövő gyűlés Csik-Szeredában a polgári leányiskolában fog megtartatni; idejének és tárgysorozatának megállapítása azonban az elnökségre bízott.

Elnök a kör tagjainak és vendégeknek szives megjelenésük- és közreműködésükért köszönetet mondott és a gyűlést bezárta.

Ez után Császár Nándor helybeli tanító társunk vendégszerető asztalához gyülekeztünk és a nap hátralevő részét vidám és kedélyes társaságban töltöttük el, magától értetődik, hogy a lelkesült pohárköszöntők sem hiányoztak. Ilyeneket mondtak a k. r. tanfelügyelő, Nagy Imre, Kiss János segédlelkész, Császár Pető és László Péter.

Adjá Isten, hogy egyetünket állandóan az ügy iránti lankadatlan buzgóság, a kitűzött magas cél iránti lelkesedés, a tagok közötti meleg egyetértés és őszinte kartársi szeretet lengje át.

László Péter
járásköri jegyző.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Adakozás a madéfalvi emlék-alap javára.

Csik-Karczfalváról Rancz János plebános ur f. évi nov. 25-iki kelettel 90 frt és 53 krt jutatott kiadóhivatalunkhoz a fent nevelt célra. Ezen összegből 86 frt 43 kr a f. évi január hó 10-én Csik-Karczfalván rendezett estély tiszta jövedelme, 4 frt 10 kr pedig a plebános ur által a 106. számú gyűjtőívén eszközölt gyűjtés eredménye. Ezen iven adakoztak: Rancz János 3 frt, Fekete Imre segédlelkész 50 kr, özv. Lakatos János és Lakatos Etelka 30—30 krt. — Csik-Jenőfalváról Székely Dénes tanító ur a 114. számú gyűjtőív kisérletében 4 frt 51 krt küldött kezünkhez. Ezen összeghez járultak Székely Dénes és Bőjtke István megyebíró 50—50 krral, Magyar István 15 krral, id. Kába István, id. Kedves József, id. Kedves István, Biró Adrás, ifj. Szopos József, Szekeres Antal, Vizi András, Benes Félix, Karda Félix, Antal József, Kasza János (középső), legifj. Kozma József, Kálmán Péter, Antal Áron, ifj. Benes József, Istók János, Szopos Károly, Both Márton, Eröss István, Gegő Mihály, ifj. Szopos Ferencz, Gábor Miklós ifj. Kasza Albert, ifj. Antal István, Gyenge Lajos, Gegő Albert (felső), Barabás Dávid, Kozma Gergely, Kedves Albert, Kiss Tamás, Márton Demjén, ifj. Péter Ágoston, Márton Gergely 10—10 krt, Gál Mihály 6 krt. — Csik-Taploczáról az otani műkedvelő társulat elnöke 8 frtot küldött, mint a folyó hó 24-én a madéfalvi emlék-alap javára rendezett táncmulatság tiszta jövedelmét.

Lapunk jelen számában

ki van mutatva 103 frt 04 kr.

Az eddigi gyűjtés összege 1094 frt 32 kr.

Főösszeg 1197 frt 36 kr.

azaz: **Egyezerszázkilencvenhat frt 36 kr.**

Fogadják a buzgó gyűjtők és nemes szívű adakozók a szent ügy nevében leghálásabb köszönetünk kifejezését.

— **Esküvő.** Folyó hó 29-én ünnepelte szük családi körben Gál Endre megyei tiszti ügyész kedves leányának Emmának Bartha Gerő a kiskapusi állomás főpénztárnokával való egybekelését. Násznagyk: Becze Antal alispán és Baktai Gáspár kir. közjegyző voltak. Az ifju pár az esküvőt követett lakoma után azonnal utra kelt. Boldogságot kívánunk nekik!

— **Kiadó számadása.** Lapunk kiadója a madéfalvi emlékalapra hozzá beküldött adományokból f. hó 24-ig az alap pénztárnokának, Gál Józsefnek kezéhez összesen 1094 frt és 32 krt számolt át, mely összeg a helybeli takarékpénztárban van elhelyezve.

— **Irodanyitás.** A helybeli ügyvédikar egy kiváló fiatal erővel szaporodott. Ugyanis dr. Csiki József, ki az ügyvédi vizsgát pár hóval ezelőtt a legszebb eredménnyel állotta ki s azt megelőzőleg városunkban huzamosabb ideig mint ügyvéd-segéd

működött, irodáját városunkban Nagy Gyula kereskedésével átellenben egy pár nappal ezelőtt megnyitotta. Mi, kik a kifogástalan jellemű és igen szép jogi képzettséggel bíró fiatal ügyvédet már régebb idő óta ismerjük, igazán csak örvendeni tudunk, hogy itt közöttünk telepedett meg, mert megvagyunk győződve, hogy benne a jogkereső közönség érdekei védelmére egy odaadással és a legszigorubb igazságossággal működő képviselőt nyert. Szerencsét kívánunk!

— **Halálozás.** Dr. Worell József orvostudor, nyug. ezredorvos, özv. Biális Ákosnének édes apja, f. hó 23-án 87 éves korában végelgyengülés következtében elhunyt. Hült tetemét f. hó 25-én helyezték örök nyugalomra a helybeli köztemetőbe, igen nagy részvét mellett. Nyugodjék békében.

— **A csikszerepai korcsolya-egylet.** f. hó 22-én délután 5 órakor kezdődőleg évi rendes közgyűlést tartott Bocskor Béla egyleti működő elnök vezetése alatt. A tagok kevés számban jelentek ugyan meg, de mindazonáltal annyian, hogy a gyűlés határozatképes volt. Határozatott a közgyűlésen, hogy a tagsági díjak az eddigiekhez hasonlók leendenek, ugy szintén az időközi látogatási díjak is, hogy ez által az egylet gyenge vagyoni viszonyai némileg javitassanak. A jégpálya, mint a megelőző évben, a városház háta mögötti réten már készülöben van, úgy, hogy pár nap alatt a közönség rendelkezésére fog állani. Az vezetők mindent elkövetnek, hogy a korcsolyázás nemes sportja egyuttal kellemes szórakozással is szolgáljon a közönségnek. Tagságra aláíratkozhatni Mednyánszky Lajos egyleti igazgatónál. Ajánljuk az egyletet a t. közönség pártfogásába.

— **Farkasok garázdálkodása.** A farkasok Csikmadéfalván a falu közelében Olti Mózesnek egy lovat, Szabó Mózesnek pedig egy csikóját pusztították el.

— **Hymen.** Folyó évi november hó 26-án d. e. 8 órakor vezette oltárhoz megyénk szülöttje csikszentkirályi Ferenczi Ignác, a kolozsvári iparos-egylet alelnöke, városi törvényhatósági bizottsági tag, széles körben előnyösen ismert gyáros Aradon özv. Fikker Józsefné szül. Mayer Mária urnót, Arad város intelligens köreinek kedves és szelleműs hölgyét. Az esküvőt gazdag vacsora követte a férj házánál Kolozsvárt. Üszintén gratulálunk e frigyhez s zavartalan boldogságot kívánunk az új párnak.

— **A vacsora vége.** Csikvarehesben e hó derekán A. Gy. humoráról szélesebb körben ismert tanító disznótor vagy valamely ehhez hasonló czímen vacsorát adott, melyre több községi lakost és ezek között a falu érdemes bíráját is meghívta. A vacsora vígan folyt, a vendégek jó étvágygyal éttek, meg jobb itvágygyal ittak s közben-közben a szíves hazai gazdának tréfás ötleitén és jóízű anekdotáin nagyokat nevettek. A bíró ur vacsora után megköszönve a szives látást idejében hazament, hogy átadja magát a felfrissítő nyugalomnak. Ez azonban nem tartott sokáig, mert rövid idő múlva azzal zavarták fel, hogy A. Gy. ur hivatja, mert baj van. A bíró távozása után a vendégek az aromátikus fluidumok hatása folytán erősen felhevültek, nagy lármát csaptak s egy némelyiknél a haragzóási kedv is nagymértékben kezdett mutatkozni. Ezért kellett hivatni a bírót. Ez meg is jelent, de megjelenése olaj volt a tűzre. Sándor Sándor és Sándor Lajos két keresztnevel bíró szikulusok a bíró csillapító szavaira olyan dühbe jöttek, hogy a falu ajját földre verték, le torpérték, rugdosták és ittegették a két felbőszült szökelyt alig lehetett megfékezni. A bírónak ajka is vesztélesen megsérült. A tetteseket el fogták s most a szentmártoni járásbírósg börténében pihennek.

— **Tűz.** Pásku János gyergyóbélbóri lakos 3 kis gyermekét a napokban felügyelet nélkül otthon hagyta. A gyermekek játszás közben gyufához jutottak s e veszedelmes portékával kezdtek mulatozni. A játék vége az lett, hogy Pásku Jánosnak a háza meggyult s ugy ez, mint a ház körül felhalmozott takarmány teljesen elpusztult.

— **Jó fogást csinált** a csikszépvízi csendőrség György Mihály nagyfejű csikszentmiklósi lakos letartóztatásával és a helybeli fogházba kísérésével, ki ha még annál is nagyobb fejű volna: még akkor is túlságosnak kellene tartani, a mit egy pár év alatt szeretett embertársai rovására megcselekedett. Számát sem lehet ugyanis még tudni azon sok lopásnak, a mit elkövetett. Hisz az ő maga jószántából is már több, mint 10—15 esetet beismer. Mennyi lehet még a mi kiderítésre vár! Nagyfejű jómadarunk csak egy éjszaka 3—4 lopást megcselekedett. Csak ugy végig sétált a saját és szomszéd községeken s a mi kezeügyébe akadt, az oda is ragadt csunya szurkos kezéhez. E mellett a zarak feltörésétől sem igen iszonyodott, ha valami jócska prédát szimatolt ki. Valóságos farkasa volt 2—3 éven át Csik-Szépvíz vidékének, garmadára gyűjtven hit nélküli feleségével közösen használt lakására azon javakat, a miket el nem fogyaszthatott, vagy el nem árusíthatott. Nagy ideje volt tehát, hogy ebb' a csunya hideg időben melegebb szállásra, — a mit különben dutyinak is neveznek — kerüljön, hogy elmélkedhessék bokros érdemei felett s kellően elkészülhessen azoknak tördelmes meggyónására és érdemlett büntetésére. Csik-Szépvízen és környékén legalább egyjőidőre a vagyonbiztonság helyreállítottnak tekinthető.

— **Röndnek muszáj lenni.** Jól tudta ezt Bíró László csikszentmiklósi illetőségű férju, ki Budapesten a m. kir. állami rendőrségnél szolgált, ennek dacára azonban — bizonyosan valamelyes hiba folytán — mégis megszökött, elhagyván hivatalos állását. Huzamosabb ideig Gyimesben bujdoskált s e közben Kiss Dénes csikszentmiklósi közjegyzőhöz ki ne-

vezetnek házában lakik, pénzzsarolás céljából több rendbeli fenyegető levelet intézett. Bujdosásának a napokban vetett véget, a csendőrség szemfülése. A bukklói korcsmák közelében ugyanis egy jár ór rátette kezét a jeles térfura s köztött utlevél mellett azonnal expedálta a m. kir. állami rendőrség főparancsnokságához, mert hát: röndnek muszáj lenni.

— **Munkaközben halál.** Az Urmánczi és társai fűrészgárában egy csomóban több napszámos dolgozott. Ezek közül valamelyik munka közben társát, Hobaj Mártont oly szerencsétlenül ütötte meg, hogy az rögtön szörnyet halt. A hullát Gy.-Tölgyesre szállították, a hol megvizsgálás után eltemették.

— **Gyujtogatás.** Achmed Szulejmán gyergyótölgyesi lakos ügyes derék ember, de neki is mint afféle kereskedő embernek sok ellensége van, kik lépten-nyomon bosszuságot, kellemetlenséget kárt akarnak okozni neki. Ezen jőféle népek közül egyik a napokban azzal mutatta ki Achmed Szulejmán iránti jóindulatát, hogy annak a havason eltett 300 frt értékű szénáját felégette.

— **Talált hulla.** Gyergyó-Bélborban a csendőrsz az Obsina erdő Paltini neví részében egy emberi csontvázat talált már nagyban elkorhadott állapotban. A csontváz szomszédóságában egy oláh kalap, bocskor, derékszíj s apróbb ruhafoszalványok találtattak. Egy kissé távolabb egy fakereszt volt felállítva s arra volt rühelyezve a csontvázhoz tartozó koponya. A csendőrség jelentése alapján a gyergyószentmiklósi járásbírósg az ügy kiderítésének céljából a vizsgálatot megindította.

— **Udvarhelymegei hírek.** E hó 27-én Méréfalván Magyary I. meggyilkolva találták. A tettes felkutatása céljából a nyomozást megindították. — Székely-Keresztúron Lévay Pál e hó 12-én saját kertjében egy szilvafára felakasztotta magát. Nagymértékben iszákos volt s ez üzte az öngyilkosságba.

— **Értka nagy termés.** Az imént befejezett répatakarulás alkalmával, dacára hogy sok volt a panasz a nyár igen kedvezőtlen, aszályos időjárása miatt, mely a répafejlődést megakasztotta, mégis sok felé olyan rengeteg répatermék mutatattak fel, a melyek már csoda számba is melhetnek. Így az oberdorfi fajból Páncr o-ri postamesternél 688 métermázsa, Nagy István szentmiklósi tiszttartónál 697 métermázsa termett katasztrális holdankint, olajbogyóalaku répa Klien Ignác ongai bérgazdaságában 726 métermázsa, Stégh Henrik-nél Ó-Kéren 861 métermázsa 52 kiló takarut katasztrális holdankint. Mamuth répa pedig többek közt báró Weeselen, i zsbóli uradalmaiban 790 métermázsa. Betgh Gergelynél Soósmezőn 1248 métermázsa termett egy katasztrális holdon! A mostoha nyár után ezek mindenesetre plianomiális hozamok, az okok pedig ott rejlenek, hogy a kedvezőtlen időjárást ellensúlyozta egyrészt a jó kezelés de főleg az igen jeles répa mag mely az elmondott esetekben is Mauthner Öljön budapesti magkereskedőtől került A talajok hol e rengeteg termésnek takarultak, többnyire homokos anyag szerkezetűek, sőtmezőn hol egy holdon majdnem 1300 métermázsa termett, a talaj agyagos volt, kevés számosi iszappal.

A kis lutri húzása

Brunn, 1892. november 23.

13. 54. 75. 29. 49.

Tiszta vér: egészség!

Titkos betegségek, kiütések, sápkór, (18—0) általános

levertség, gyöngeség eltűnnek, ha

a vér tiszta!

Rendszerünk pontos használata esetén: jótállunk a határozott eredményről!

Tudakozódásokhoz levéljegy csatolandó.

„Office Sanitas“ Paris 30 Faubourg Montmartre.

Szám: 3921—1892 tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbírósg, mint telekkönyvi hatóság közhírre teszi, hogy ifj. Réthi Józsefnek végrehajtási árverési joghatályával nem bíró önkéntes árverési ügyében a Bíró Jánosné sz. Kercsó Rozália által tett utóajánlat folytán az ujabbi árverést a csikszerepai kir. törvényesék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbírósg) területén levő, a gyergyószentmiklósi 2047. sz. tlkben 3111—3114., 3116., 3117. hrsz. a. foglalt belső telek és azon található épületekre az árverést 801 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi december hó 19-ik napján délelőtti 8 órakor ezen kir. járásbírósg telekkönyvi osztályának hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árvereznizsándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gy.-Szentmiklóson, 1892. évi október hó 17-ik napján.

A kir. járásbíró, mint ttkvi hatóságtól.

Köllő Ignác,
kir. aljbíró.

Sz. 3927—1892. ttkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíró, min telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gyergyószentmiklósi Márton Lajos és neje önkéntes árverési ügyében gyergyószentmiklósi Bíró Jánosné született Krecsó Rozália által beadott utóajánlat folytán a végrehajtási árverés joghatályával nem bíró újabb árverést a csikszeredai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbíró) területén levő, Gyergyó-Szentmiklós község határában fekvő, a gyergyószentmiklósi 3286. sz. tjkönyvben A 79. rsz. és 1203 a., 1204., 1206. és 1207. hrsz., a. 80. rdsz. és 1194., 1195., 1197—1199. hrsz. alatt foglalt ingatlanok és azokon levő épületekre az árverést 321 forintban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi decz. hó 19-ik napján délelőtti 10 órakor ezen kir. járásbíró hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gy.-Szentmiklóson, 1892. évi október hó 17-ik napján.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

Köllő Ignác,
kir. aljbíró.

341. szám

1892.

Árverési hirdetmény.

Alattirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csikszeredai kir. járásbíró 3929—1892. p. számú végzése által Rozenfeld Márton végrehajtató javára csikszeredai Frenkl Dezső ellen 500 frt tőke, ennek 1892. évi október hó 31-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 557 frt 30 kr perköltség-követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 639 frt 95 krra becsült bolti divatáru-cikkekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3929—1892. p. sz. ki küldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Csik-Szeredában végrehajtást szenvedő bolti helyiségében leendő eszközzésére 1892. évi deczember hó 7-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül tüzetik ki és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. tcz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok véteára az 1881. év LX. tcz. 103. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csik-Szeredán, 1892. nov. hó 25-én.

Szöllőssy Ferencz
bir. végrehajtó.

Megérkeztek!

a Halifax és csavaros

KORCSOLYÁK,

FEGYVER- és KORCSOLYA-SZIJJAK.

Csik-Szereda, 1892. nov. 29.

Tisztelettel

Albert Balázs.

MEGJELENT

A női szépség művészetének tankönyve, készült D. D. grófnő hátrahagyott jegyzete nyomán, kapható kizárólagosan a „Magyar Nők Lapja” kiadóhivatalában füzve 80 kr, keménykötésben 1 frt 20 kr-ért.

Biztos utasítást ad a szépség fentartásáról, az arc, kéz, termet szépítéséről, szóval az

ÖRÖK SZÉPSÉG
TANKÖNYVE.

Mindazoknak, kik a „Magyar Nők Lapja”-ra előfizetnek, 20 kr csomagolási és szállítási díjat mellékelnek, ingyen küldetik „A női szépség” című tankönyv.

A „Magyar Nők Lapja”-nak előfizetési ára a „Lugas” című gyermeklappal, a „Tükör előtt” című divatlappal és regénymelléklettel együtt

egész évre 6 frt —
fél évre 3 „ —
negyed évre 1 „ 50

Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal, Budapest, Kishid-utca.

EPILEPSIA

(18—52) (ESKÓR)

viisszaesés nélkül gyógyítható.

A tudomány eme esodás sikere ezer és ezer alkalommal bebizonyult.

Bővebb értesítést ad postabélyeg be-
küldése mellett

„Office Sanitas” Paris
30, Faubourg Montmartre.

Iszik orosz theát?

Schnitzer Mór
thea nagykereskedése

Budapest, váci-körút 9. sz.

ajánl legújabb termésű orosz theát

Családi thea, erős 1/2 kiló 2 frt.

Moszkvai Karaván thea 1/2 kiló 3 frt.

Császár keverék 1/2 kiló 4 frt.

Igen finom 1/2 kiló 4 frt.

Mindenemü chinai thea 1/2 kilónként 1 frt

50 krtól fölfelé a legfinomabb fajtaig.

Jamajka rum 1 liter a 1 frt 10 kr, 1 frt

50 kr, 2 frt, 3 frt, pntes üveggel 1 frt

50 krtól fölfelé.

Brazíliai rum pntes üveggel 1 frt 15 kr.

Thea-sütemény legfinomabb kilónként 1 frt

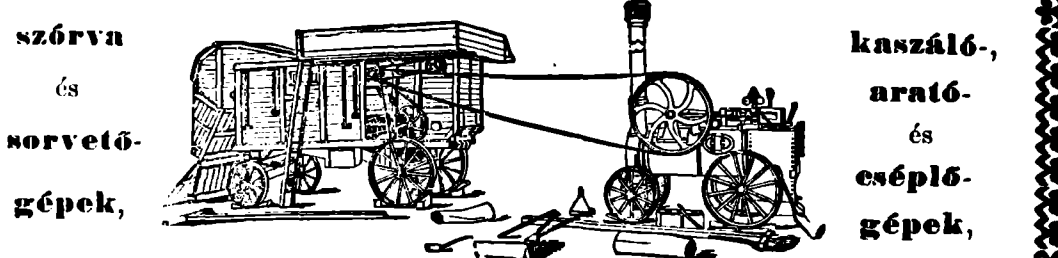
15 krtól fölfelé.

Kérem a czimre figyelni:

SCHNITZER MÓR
thea nagykereskedése

Budapest, váci-körút 9. szám.

Szecsavágókat 2, 3 és 4 késsel, répvágókat, darálókat és örlőmalmokat 2 lóerejű járgányhajtásra szitaszerkezettel 180 frt, nagyobb 290 frt. Rétygany, lánc- és rézsutboronák, Vidacs Gubicz és Simonfi kerülő-ekék 10 frttól 18 frt-ig; kézi és lóhuzató

tricurók és baker-rosták, lokomobilok szalma, fa, szén és fűrészpor tüzelésre. Gätter (Rács) és körfűrészek és bármilyen itt fel nem sorolt gazdasági és ipari gépeket ajánl a legolcsóbb fizetési feltételek mellett

RIEMER EDE
Első székely gépraktára Sz.-Udvarhelyt.

Ny. Györgyakab M. Csik-Szereda, 1892.

Sz. 2461—1892.

li.

Árverési hirdetmény.

Csik-Szereda város tanácsa közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képező bel-, kül- és sertés-piacz, valamint a marhabehajtás és kompona-vámszedési jog, ugy szintén a barompiacson levő korcsmaház az 1893. évre folyó évi deczember hó 4-én d. u. 1 órakor a város házában szóbeli árverés, vagy zárt ajánlat mellett haszonbérbe adatik.

Kikiáltási ára: a belpiacz vámnak 1900 frt, a külpiacznak 1850 frt, a sertés-piacznak 30 frt, a marhabehajtásnak 900 frt, a komponavámnak 25 frt és a barompiacson levő korcsmaháznak 10 frt.

A kikiáltási árnak 10% az árverező által bánatpénzül leteendő, ugy szintén a zárt ajánlatok is azzal látandók el. A bánatpénz az árverezés végével a haszonbér 01%-ig lesz kiegészítendő.

Az árverezési feltételek a hivatalos órák alatt a városi tanácsnál megtekinthetők.

Csik-Szereda, 1892. november 19-én.

A városi tanács:

Szász Lajos,
h. polgármester.

Balási,
jegyző.

Spezialista sérvkötőkben.

KELETI es. és kir. osztr. magyar és belga kir. szabadalmazott serckötője a leg-hiresszebb orosz autori-
tasok által legjobbnak van elismerte, és monareli-
ánk elhatárain túl is nagy elterjedésnek örvend Nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és rendkívüli érzés-
szerü idomithatósága által az eddigi sérvkötők hiányait elhárította

UJDONSÁG!
Keleti féle gumi sérvkötő, a palották teljesen a sérvhez ilomithatók, szarvasbőr védővel és biztonsági övvel. Egyoldala 6 frt. Kétoldala 12 frt. Suspensorium, haskötő, elastikus (gumm) göresér barisnya, háttarió orthopédia müleges fűző, müleges labak és kezek.

GUMMI Egyedüli képviselője Osztrák-Magyarországon a legnagyobb különlegességekben felülmúlhatlan párisi gyárosnak „F. Bergerand Fils.” Jótállás mellett valódi párisi gummú és halholog tucazaja 2 frttól 6 frt-ig. Bonts americans 3 frttól 5 frt-ig Poly-Porus 1.80 frt — 2.50 frt-ig párisi hölgyszivacsok 2 frttól 6 frt-ig. Ballato des femmes 4.50 frt — 7 frt-ig

Megrendeléseket diszereten és gyorsan eszközöl **KELETI J.** es. és kir. osztr. magyar és belga kir. szab. gyáros.

BUDAPEST, IV. ker., Koronaherezeg-utca 17. (Szervikát palotája.) — Köpes árjegyzék ingyen és bérmentve.

